

عنوان مقاله:

بدیع معنوی در اشعار آیینی یغمای جندقی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اعظم ویلان پناه - دانشجوی ارشد دانشگاه یزد

محمدکاظم کهدویی - دانشیار دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

صنایع بدیعی، فنونی هستند که با ارتباط بین کلمات و اجزای کلام باعث زیبایی و افزایش موسیقی کلام میشوند در این صنعت هر واژه‌های با واژه دیگر از یک سطح عادی آوایی به یک سطح موسیقایی تعالی مییابد. این صنایع که شامل دو بخشلفظی و معنوی است در گذشته از وجوه تحسین و زیبایی کلام محسوب میشدند و امروزه جزء لاینفک ذات ادبیات هستند. شعر آیینی، به آن دسته از آثاری اطلاق میشود که حاوی آموزه‌های دینی و ارزشهای اخلاقی، رفتاری و باورهای آسمانی باشد. برای نمونه، جلوه‌های قرآن کریم، احادیث شریف اهل بیت (ع) مثال برجسته‌های است که میتوان به آن استناد کرد. میرزا رحیم، یغمای جندقی یکی از شاعرانی است که اشعار آیینی-عاشورایی فراوانی سروده است. در این پژوهش برآنیم تا به روش تحلیلی-توصیفی، صنایع بدیع معنوی را در اشعار آیینی یغمای جندقی، مورد بررسی قرار دهیم. با بررسی زیبایی شناسی اشعار یغما به این نکته میرسیم که این شاعر همچون شاعران دیگر از این صنایع بهره برده و جذابیتی متفاوت به شعر خود بخشیده است

کلمات کلیدی:

اشعار آیینی، یغمای جندقی، بدیع معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582202>

